BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 44v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

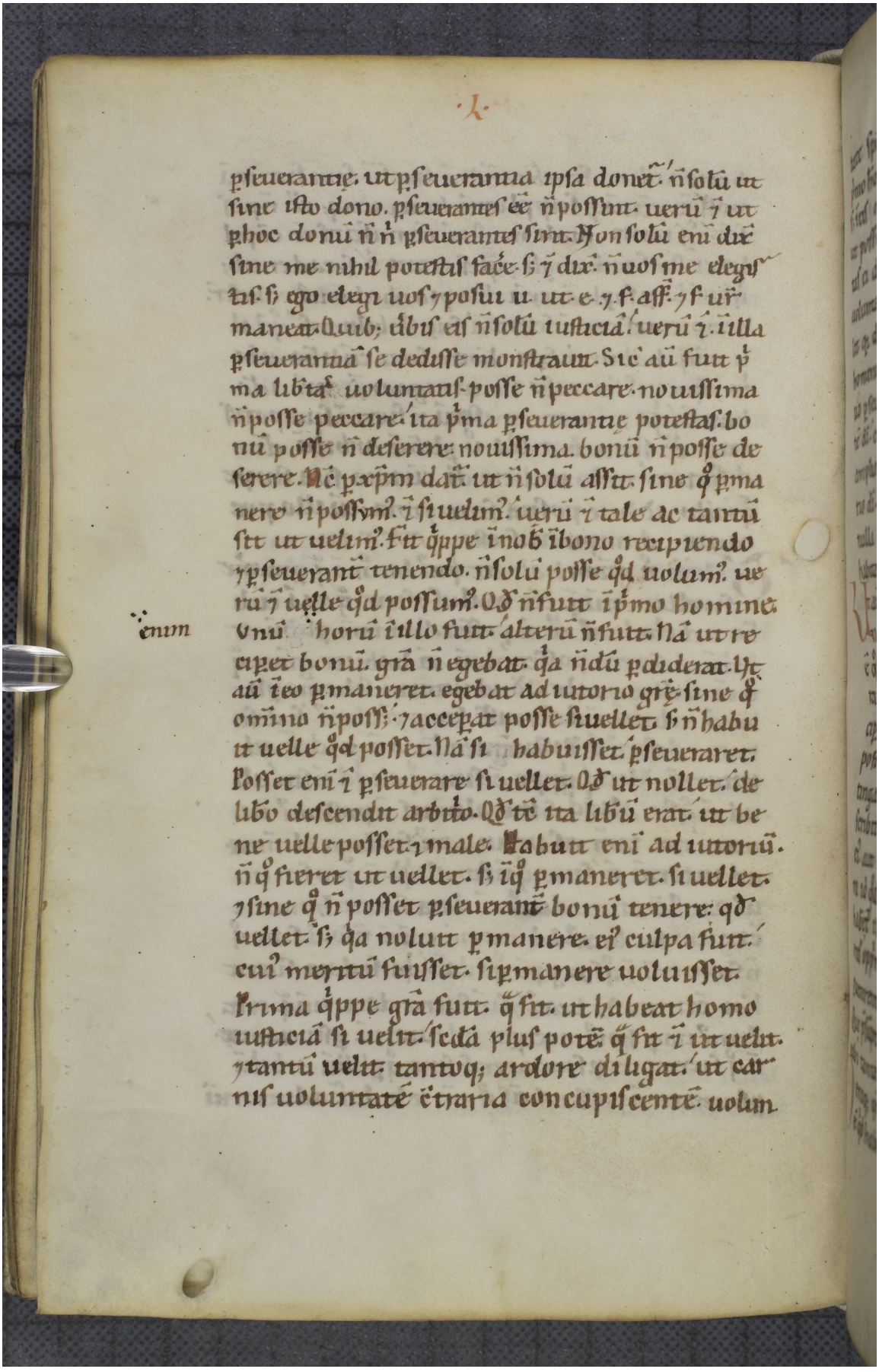

pseuerantie. ut pseuerantia ipsa donet. n̄ solū ut
sine isto dono. pseuerantes ēe n̄ possint. uerū ī ut
p hoc donū n̄ n̄ pseuerantes sint. Non solū enī dix
sine me nihil potestis facere. s; ī dix. n̄ uos me elegis
tis. s; ego elegi uos ⁊ posui u. ut. e. ⁊ f. aff. ⁊ f. ur
maneat. Quib; uerbis eis n̄ solū iusticiā. uerū ī. ī illa
pseuerantiā se dedisse monstrauit. Sic aū fuit p
ma libtas uoluntatis. posse n̄ peccare. nouissima
n̄ posse peccare. ita p̄ma pseuerantie potestas. bo
nū posse n̄ deserere. nouissima. bonū n̄ posse de
serere. Nec p xp̄m dat. ut n̄ solū assit. sine q̄ p ma
nere n̄ possum. ī si uelim. uerū ī tale ac tantū
sit ut uelim. Fit q̄ppe ī nob ī bono recipiendo
⁊ pseuerant tenendo. n̄ solū posse q̄d uolum. ue
rū ī uelle q̄d possum. Q̄d n̄ fuit ī p̄mo homine.
enim Vnū horū ī illo fuit. alterū n̄ fuit. Nā ut re
ciperet bonū. grā n̄ egebat. q̄a n̄dū p diderat. Ut
aū ī eo p maneret. egebat ad iutorio grē. sine q̄
omino n̄ poss; ⁊ acceperat posse si uellet. s; n̄ habu
it uelle q̄d posset. Nā si habuisset. pseueraret.
Posset enī ī pseuerare si uellet. Q̄d ut nollet. de
libo descendit arbitrio. Q̄d tc̄ ita libū erat. ut be
ne uelle posset ⁊ male. Habuit enī ad iutoriū.
n̄ q̄ fieret ut uellet. s; ī q̄ p maneret. si uellet.
⁊ sine q̄ n̄ posset pseuerant bonū tenere. q̄d
uellet. s; q̄a noluit p manere. ei culpa fuit.
cui meritū fuisset. si p manere uoluisset.
Prima q̄ppe grā fuit. q̄ fit. ut habeat homo
iusticiā si uelit. scdā plus potē. q̄ fit ī ut uelit.
⁊ tantū uelit. tantoq; ardore diligat. ut car
nis uoluntatē c̄traria concupiscentē. uolun